

ROZŁOŻYSTY (1) ai

Oba o jasne.

sg m N rozłożysty. ◇ [f N rozłożyst(a).]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Szeroki, rozległy (o obiektach topograficznych); diffusus, patulus Cn: Zyie cny Męonides/ póki rozłożyły Symois [tj. rzeka pod Troją] w morze pędzi GosłCast 9.

[Szereg: »szeroki, rozłożysty«: Góra [tj. Etna] to barzo szeroká/ rozłożysta i sama tylko w sobie zewsząd wkoło planities prócz od Taurmina. DiarPeregr 16.]

PP